

תזרת אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת יתרו

עם ניסי

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

אלעזר נעמד וכחכח בגרונו, היה זה תורו לומר את דבר התורה בסעודת ליל השבת. "הפרשה מתחילה כך", הוא אמר. "וישמע יתרו" - יתרו שמע את כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא לעם ישראל, איך הוציאם ממצרים... והחליט ללכת ולהצטרף ליהודים במדבר. אז הרב שלי שאל, המשיך אלעזר, מה היה כל כך עצום ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף שגרם ליתרו לעזוב את ביתו ולהצטרף לעם ישראל? זה לא קל פשוט לקום ולעבור!

"והרב ברקוביץ ענה שכאשר יתרו שמע על מה שהשם עשה לעם ישראל, דברים שמעולם לא התרחשו קודם לכן בהיסטוריה, הוא הבין שזה היה משהו כל כך מיוחד, עד שהוא רצה להיות חלק מזה - ואפילו במחיר של שינוי כל חייו!"

"יפה מאד אלעזר", אמרה אמא. "זה היה מקסים."

"אבל יש לי שאלה", קרא דוד. "יתרו שמע על הדברים המיוחדים שקורים, אבל הוא לא שמע שדברים אחרים הולכים לקרות בעתיד! כל המכות קרו כבר! כלם כבר נהנו מלראות את פרעה בפיג'מה באמצע הלילה! קריעת ים סוף גם כן כבר היתה נחלת העבר - ההנאה לראות את כל המצרים הרשעים טובעים - ועכשיו הם כלם מאובזרים בזהב והכסף של המצרים. באותו הזמן כל הדברים המיוחדים האלו כבר עברו ותמו! על מה ולמה רצה יתרו לבא ולהצטרף עכשיו?"

"אתה יודע מה - דוד", אמר אבא. "מעולם לא חשבתי על כך בעבר. אולי נלך יחד לשאול את הרב רוטנר, מחר, אחרי התפילה בבית הכנסת."

שבת בבוקר בבית הכנסת

מיד בסיום תפילת מוסף, דוד ואלעזר התחילו יחדיו לאסוף ולהחזיר את כל הסידורים והחומשים מהשולחנות. זה היה מנהגם השבועי וכמה שהתפקיד היה גדול הם אהבו מאד לבצעו.

בזמן שהם החזירו את כל הסידורים והחומשים למדפים, אדון אברמס התקרב לעברם. אדון אברמס היה חדש בבית הכנסת - אבא אמר לבנים שהוא עבר לאחרונה לירושלים מאילת.

אילת!? דוד ואלעזר אפילו לא ידעו איפה זה נמצא אבל זה היה נשמע רחוק מאד
- רחוק אפילו מבאר שבע!

"ילדים, אכפת לכם אם אני יעזור לכם?" שאל אדון אברמס, "הייתי שמח מאד
להצטרף למצווה של שמירת הסדר והניקיון בבית הכנסת."

"בוודאי" אמר דוד. "האם אתה זה שהיית עושה את התפקיד הזה גם בבית הכנסת
שהתפללת באילת?"

אדון אברמס קרץ בעיניו וחיך, "למעשה לא היה ביה"כ באזור מגורי באילת.
באזור בו גרתי אין אפילו יהודים חרדים."

"שום חרדים!? שום בית כנסת!?", אז מה היית - כלומר, איך היית - כלומר למה
היית באילת?"

אדון אברמס חיך. "אני הוא היהודי החרדי משם מכיון שאני... לא רק שחזרתי
בתשובה, אני גר! - אני התגיירתי ונהייתי יהודי."

"וואו! זה כל כך מענין! אמר דוד, אנחנו בדיוק למדנו בתלמוד תורה על יתרו אבל
אף פעם לא פגשתי גר אמיתי וחי. מתי נהיית יהודי?"

"זה סיפור ארוך מאד, אמר אדון אברמס, אבל בקיצור, אני אהבתי מאד לקרא

ספרי היסטוריה אפילו אחרי שסיימתי את התיכון. וככל שקראתי, כך נעשיתי יותר ויותר מסוקרן אודות האנשים היהודיים.

"קראתי הכל אודות המעצמות הקדומות ואיך הם היו כל כך גדולים ועוצמתיים אבל לבסוף קרסו ואבדו. אין כבר את מצרים העתיקה, לא עוד יון העתיקה קיימת, לא רומא וגם לא בבל! ובינתיים, האומה היהודית הקטנה שרדה. ואני הבנתי שמדובר בנס גדול!

"כשלמדתי אודות כל הניסים שהשם עשה לעם ישראל כמו יציאת מצרים וקריעת ים סוף והמן וכל השאר, הבנתי שהניסים האלו היו דרך של השם להראות לאנשים היהודיים כמה הוא אוהב אותם.

"השם יכל להציל את עם ישראל בדרכים שונות, בלי ניסים. פרעה רק יכל לקבל איזושהי שפעת והוא היה נעשה חולה מידי מכדי לרדוף אחריהם. אולם החובת הלבבות אומר שהניסים היו מתנה מיוחדת שהשם נתן ליהודים להראות להם כמה הוא אוהב אותם ושהוא תמיד ישגיח עליהם. זו היתה דרך של השם לומר שהוא יעשה הכל עבור היהודים ושהם ישארו וישרדו לנצח.

"כאשר קראתי אודות כל הניסים האלו שעשה השם, אני החלטתי שאני רוצה להצטרף לעם המיוחד הזה. אם השם אוהב אותם כל כך שהוא יחצה בעבורם את הים, אני רציתי להיות חלק מזה גם כן!"

"בדיוק אז פסע אבא לכיוון הבנים. "תודה אדון אברמס על העזרה". "ילדים, שכחתם שיש לנו שאלה לרב? בואו נרוץ להשיג אותו לפני שהוא עוזב את בית הכנסת!"

"אל תדאג אבא," אמר דוד, "בזכות אדון אברמס אנחנו יודעים את התשובה לשאלה שלי מהסעודה של אתמול בלילה. כאשר ראה יתרו שהשם עשה כאלו ניסים גדולים לעם ישראל הוא הבין שזו היא האומה שהשם הכי אוהב. והוא החליט לא להשאר במדין ולהעלים במעמקי ההיסטוריה, כאשר הוא יכול - במקום זאת - להצטרף ולהוות חלק מעם הנצח."

שבת שלום ומבורך!